

РЕШЕНИЕ

№ 7197

гр. София, 10.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 10.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **3829** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по реда на чл. 156 и сл. по ДОПК, по жалбата на [фирма] с ЕИК[ЕИК], представлявано от А. С.- управител, с адрес на управление [населено място], [улица], ет.2, ап. Офис 202, срещу РА № Р-22221419001299-091-001 от 30.09.2019г ., издаден от М. Й. С. на длъжност началник на сектор, възложил ревизията на С. М. М. на длъжност главен инспектор по приходите- ръководител на ревизията при ТД на НАП- С., потвърден с Решение № 281/ 21.02.2020г., на директора на Д“ОДОП“-С., с който на дружеството е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по подробно описаните фактури, издадени от доставчиците [фирма]“, [фирма], [фирма],

ОТВЕТНИКЪТ-редовно призован се представлява от процесуален представител ЮРК. М. с пълномощно от 10.11.2020 г. Поддържа мотивите в решението на директора на ДОДОП при ЦУ на НАП- С., оспорва жалбата като неоснователна и моли да ѝ се присъди юрисконсултско възнаграждение.

СГП редовно призована, не изпраша представител.

В хода на ревизията е установено, че формираните задължения на дружеството са в резултат на непризнато право на приспадане на данъчен кредит на основание чл.68,ал.1,т.1,чл.69ал.1,т.1 от ЗДДС по фактури издадени от цитираните по горе доставчици за данъчни периоди м.12.2018г.-и м.01.2019г.В хода на ревизията е установено, че от ревизираното лице не са представени първични оригинални счетоводни документи. След посещения на адрес у установено, че на декларирания

адрес за кореспонденция не се намира офис на дружеството. Извършени са насрещни проверки на предходни доставчици. Установено е, че през ревизирия период ЗЛ не разполага с търговски обекти, няма ДМА и открити банкови сметки.

В хода на ревизията по отношение на извършените продажби от ревизираното лице е установено, че [фирма] декларира облагаеми доставки-продажба на резервни части, гуми, консумативи на единствен клиент [фирма]. По отношение на получените доставки с право на данъчен кредит от ревизираното лице е установено, че в хода на ревизията са изследвани доставки от [фирма], [фирма] и „Д.“60ЕООД и на техни предходни доставчици [фирма] и [фирма]. При извършените насрещни проверки е установено, че предмет на доставките от процесните дружества са авточасти и консумативи и гуми. При извършените насрещни проверки е установено, че дружествата нямат търговски обекти или обезпеченост за извършване на доставките.

Предвид изложеното с РА е отказано право на приспадане на данъчен кредит за д.п.м.12.2018г. и м.01.2019г. в размер на 71661,90лв.

Жалбоподателя оспорва РА, в частта на допълнително установени задължения. Твърди, че в хода на ревизията от доставчиците са представени всякакви доказателства отнисими към доказване реалност на доставките, както и от приходната администрация не се твърди начие на участието му в данъчна измама.

След анализ на представените доказателства и твърденията на страните съдът намира следното от правна страна:

Предвид общия принцип за разпределение на доказателствената тежест в процеса, според който всяка страна следва да докаже фактите, от чието осъществяване претендира настъпването на изгодни за себе си правни последици, ревизираното лице не е доказало предпоставки за признаване на право на приспадане на данъчен кредит. Твърденията са формални, изложени са общи аргументи за неправилно изместване на доказателствените искания. Не са ангажирани доказателства опровергаващи констатираното.

Следва да се има предвид, че всички документи от доставчиците са представени по електронен път. Не е извършен преглед на първични счетоводни документи. За съдебно заседание жалбоподателят е призован чрез обявление на табло на АССГ. Не се представлява, няма доказателствени искания. В хода на ревизията са изискани данни за местонахождението на оригинални счетоводни документи от прекия и от предходните доставчици. Такива не са представени. Представените стокови разписки преповтарят съдържанието на фактурите и не е ясно мястото на предаване на стоката.

Съгласно разпоредбите на чл. 68 от ЗДДС „данъчен кредит“ е сумата от начисления данък по този закон на регистрирано лице за получена от него стока или услуга по облагаема доставка, която лицето има право да приспадне. Наличието на реално осъществена доставка по смисъла на чл.69 от ЗДДС е предвидено като изискване за възникване на право на данъчен кредит, а не само документално оформяне на стопанските операции. Следователно правото на приспадане на данъчен кредит възниква по чл. 69 и чл.71 от ЗДДС само, когато доставката, по която това право се претендира е реално извършена.

Наличието на фактури не може да бъде доказателство за действително изпълнение на доставките. Същите представляват частни писмени документи, описващи определени факти, не се ползват с материална доказателствена сила, поради което при претендиране на това право на приспадане на данъчен кредит по издадена фактура, следва да се преценят всички факти и обстоятелства от значение за

настъпилото данъчно събитие. При липса на достатъчно доказателства, фактът на съставяне на фактури не е достатъчен, за да обосновава реалността на доставката.

За тяхното доказване е необходимо, както доставчикът, така и получателят, да притежават достатъчно убедителни доказателства за това изпълнение. Такива доказателства не са представени нито от доставчика, нито от РЛ, поради което на основание чл. 37, ал. 4 от ДОПК се приема, че такива не съществуват.

В горния смисъл е и практиката на Съда на европейските общности /СЕО/. Съгласно Решение на СЕО от 29.04.2004 г. по дело С- 152/02, Пето отделение „правото на приспадане трябва бъде упражнено по отношение на данъчен период, през който са изпълнени двете условия, изисквани от тази разпоредба /чл. 18, пар.2, ал.1 от Шестата директива/, а именно стоките да са били доставени или услугите-извършени и данъчнозадълженото лице да притежава фактура или документ, който съгласно критерии, определени от въпросната държава- членка, може да се счита за служещ за фактура“. Двете предпоставки за признаване право на кредит са кумулативни и липсата на която и да е от тях възпрепятства възникването и упражняването на това право.

В националната практика ВАС в Решения № 1891 от 11.02.2013 г. и № 982 от 21.01.2013г. е приел, че задължителната материално правна предпоставка за възникване на правото на данъчен кредит, е наличието на реално извършена облагаема доставка на стока и/или услуга. Цитираната в жалбата практика на ВАС не е относима към настоящия спор. В конкретния случай е установено, че ревизираното дружество няма търговски обект и дълготрайни материални активи, както и открити банкови сметки. В представените оборотни ведомости към 31.001.2019г. счетоводна сметка „Доставчици“ е с кредитно салдо в размер на 430 071,40лв., а счетоводна сметка 411 „Клиенти“ е с дебитно салдо в размер на 430 207,20лв., поради което е направен извод, че няма плащания, както към клиенти, така и към доставчици. В конкретния случай за някои от резервните части предмет на доставка по спорните фактури се изисква индивидуализация с посочване на каталожен номер. Такава информация не е представена от нито един от преките доставчици както в хода на ревизията така и по делото.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че подадената жалба срещу - 22221419001299-091-001/30.09.2019г. издаден от органи на ТД на НАП е неоснователна.

Предвид изхода на спора жалбоподателя следва да бъде осъден да заплати на ДОДОП –С. юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 8. ,т.4 от Наредба 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения в размер на 3913,10лв.

Мотивиран от следното съдър

РЕШИ:

Отхвърля жалбата на [фирма] с ЕИК[ЕИК] срещу РА № Р-22221419001299-091-001/30.09.2019г. издаден от органи по приходите при ТД на НАП-С. , потвърден с Решение № 281/ 21.02.2020г., на директора на Д“ОДОП“-С.. Осъжда [фирма] да заплати на ДОДОП С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 3913,10лв.

СЪДИЯ: